

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Obsah:

- ✱ Pokora v duši a nebojácná služba P. Vladimíra Rudolfa str. 7
- ✱ Katolická charismatická konference 2008 opět v Brně..... str. 8
- ✱ **Co se dělo:** Missa chrismatis str. 9
- ✱ **Co se dělo:** Velikonoční třídění v Jáně str. 10
- ✱ **Co se dělo:** Cestou křížovou str. 12
- ✱ **Svědectví:** Neposedná kuřata str. 13
- ✱ Kocour přišel v nedělistr. 14
- ✱ **Ze života svatých** Sv. František z Pauly ... str. 15
- ✱ **Pišete nám:** “Můj” Velký pátek str. 15
- ✱ **O našem nejstarším písemnictví:** Kunhutina modlitba str. 16
- ✱ **Rubrika Cesty rodin do farnosti**.....str. 17
- ✱ **FCH:** Azylový dům není jen domeček z karet ..str. 18
- ✱ Muž, který sázel stromy str. 19
- ✱ Zápis do Katolické mateřské školy..... str. 21

“Dělají šaty člověka...?”

I když jsme to o letošních Velikonocích v naší farnosti

kresba S. Karbušická

neměli možnost prožívat, víme, že již od prvokřesťanských dob přijímají katechumeni během velikonoční vigílie iniciační svátosti (křest, biřmování a eucharistie) a přitom jsou odíváni do bílého roucha, případně dostávají alespoň symbolickou křestní roušku. Toto bílé roucho - odtud název Bílá sobota - je pak pro ně znamením “nové důstojnosti”, které se jim ve křtu dostává, současně i znamením čistoty duše, jež byla ve křtu osvobozena od hříchů. Apoštol Pavel se toto nebojí vyjádřit slovy: “Byli jste oděni v Krista...”

Křesťané v minulých dobách si možná i více uvědomovali výjimečnost okamžiků, kdy směli jako Boží děti “oděné v Krista” předstoupit společně před Boží tvář a slavit den Páně a eucharistii. Tuto výjimečnou možnost slavit a prožívat setkání s Pánem pak celkem přirozeně vyjadřovali i navenek. Bylo zcela běžné mít “dvoje šaty”, jedny pro práci a druhé pro sváteční příležitosti. Slavení neděle jako dnu Páně a účast na eucharistii byly příležitostmi - pravda, někdy i zneužívanou, se snahou se předvést - dát se “do gala”. Sváteční oděv jako vnější znamení tak nejen vyjadřoval to, co velikého se prožívalo uvnitř v srdci, ale také jako zpětná vazba pomáhal uvědomit si, že jde skutečně o něco velikého.

V dnešní době asi nikdo z nás nemá pouze dvoje šaty. Náš šatník pro svoji pestrost spíše některé přivádí k povzdechu: “Co si mám

kresba S. Karbušická

vzít na sebe?” Přesto pohled do kostelních lavic, a nemyslím teď všední dny, ale neděle, Vánoce, Velikonoce... naznačuje, že jsme tento cit - vyjádřit výjimečnost a slavnostnost okamžiků - k vlastní škodě poněkud ztratili. Kecky, odřené dříny a vytahané tričko jsou k vidění sice výjimečně, ale na mnohé jiné společenské akce se dokážeme “oháknout” úplně jinak. Přitom zde předstupujeme před Boží tvář! Samozřejmě že zde jde primárně o čistá srdce, přesto bychom se i nad svojí “fasádou” mohli trochu zamyslet.

P. J. Pecinovský

Zprávy z farnosti

 Mše sv. “pro děti” - 10. dubna: Zveme rodiče s dětmi k účasti na bohoslužbě “pro děti”, která se koná ve čtvrtek 10. dubna od 17.30 hodin v kapli Povýšení sv. kříže.

 Slavnost Nanebevstoupení Páně - 1. května. Mše sv. bude v den slavnosti v Berouně v kostele sv. Jakuba v 17.30 hod. V Loděnicích bude mše sv. v kostele sv. Václava rovněž v 17.30 hod.

 Farní knihovna: Farní knihovna je otevřena vždy v neděli v sudém týdnu, tedy 13. 4. a 27. 4. od 10.30 do 11.15 hodin v přízemí fary v Berouně.

 Sbírky - na Arcidiecézní charitu a na Svatou zemi: V neděli 2. března se konala sbírka ve prospěch Arcidiecézní charity, při které se vybralo **5.000,- Kč**. Velkopáteční sbírka na Svatou zemi vynesla **2.050,- Kč**.

 První svaté přijímání dětí: Po Velikonocích začne příprava dětí na 1. svaté přijímání. Rodiče dětí, které by přicházely v úvahu, ať se spojí s P. Cyrilem Kubánkem, který přípravná setkání povede.

 Letáček “Nedělní liturgie”: Připomínáme, že na stolku s tiskovinami najdete periodikum “Nedělní liturgie”, kde jsou uvedeny liturgické texty i s výkladem nejen na neděli, ale na celý liturgický týden. Jsou k volnému rozebrání.

 Setkávání maminek: Dobrý den, dovoluji si jménem “farních maminek” oznámit všem, kdo by mezi nás chtěl někdy zavítat, že “Setkávání maminek” probíhá každou **středu dopoledne od 9.00 hodin**. Nadále se setkáváme na půdě v budově kaplanky a pro kontakt stále platí telefonní číslo Hanky Štusákové 602 610 893. Těšíme se na nově příchozí.☺ *L. Kopačková*

 Biblické hodiny: Ke společným biblickým hodinám se letos scházíme **každé úterý po večerní mši sv. v budově kaplanky**. Kdo chce objevovat hloubku Božího slova, je zván a vítán.

 Hovory o víře: Pravidelně **každý čtvrtek po večerní mši sv. cca v 18.15 hodin** s P. Benediktem Hudemou.

 Ve druhém a třetím dubnovém týdnu nebude přítomen P. Benedikt Hudema a z toho důvodu se **nekonají** farní aktivity a bohoslužby, které leží na jeho bedrech. Konkrétně se jedná o tyto: V úterý 8. 4., 15. 4. a ve středu 9. 4. a 16.4. nebudou ve Svatém Janu pod Skalou mše svaté; v Berouně nebudou Hovory o víře 10. a 17. 4. ani Setkávání mladých v pátek 11. 4. a v pátek 18. 4. a v Loděnici se nebude konat vyučování náboženství ve čtvrtek 10. 4. a 17. 4.

P. Benedikt předem děkuje za pochopení!

 Katolický týdeník: Vzhledem k tomu, že Katolický týdeník hromadně odebíraný farnostmi (zasílaný jako balík) dochází vinou České pošty vždy se zpožděním, ruší se tento způsob distribuce. Prosíme všechny, kdo

odebírali KT v kostele, aby se laskavě přihlásili jednotlivě jako soukromí předplatitelé na adrese Mediaservis, s.r.o. - zákaznické centrum, Moravské náměstí 12D, 659 51 Brno, tel: 541 233 232, e-mail: zakaznickecentrum@mediaservis.cz.

Z vikariátu

 Vikariátní konference. V úterý **15. dubna** se v Lochovicích uskuteční setkání kněží našeho vikariátu. Mše svatá, při které se budeme modlit zvláště za farnosti našeho vikariátu, začíná v místním kostele v 9.00 hodin.

Koncerty v kostelích

 Koncert "Ztracené kapely" dnes! V den vydání zpravodaje - v **neděli 6. dubna od 15.00 hodin** se v kostele **Zvěstování Páně** v Berouně na Plzeňské ulici uskuteční koncert autorských písniček, které potěší velké i malé. Přijďte si v originále poslechnout a zazpívat písničky, které znáte a rádi zpíváte se svými dětmi! *Vstupné dobrovolné.*

 Koncert "Il Perché musicale". V sobotu **19. dubna** se od **18.00 hodin** v Berouně v kostele sv. Jakuba uskuteční zajímavý koncert mezinárodního studenstkého souboru "Il Perché musicale", v jehož podání zazní skladby francouzských skladatelů doby "Krále Slunce" Ludvíka XIV. a Ludvíka XV.

 Ve čtvrtek 1. 5. ve 14 hodin se koná malý koncert v podání loděnického sboru **Comodo** a dalších v kapli sv. Maxmiliána na Svatojánském hřbitově.

Skauti

 GRATULUJEME ke složení skautských kvalifikačních zkoušek

Myšce - Marie Stielová - vůdcovské zkoušky a zdravotní kurz

Kubovi - Jakub Kodras - zdravotní kurz - a držíme palce k dokončení "vůdcovek"

Pípě - Kristýna Kodrasová - čekatelské zkoušky

Lukymu - Lukáš Klimovič - čekatelské zkoušky

 Tábor 2008. Velice se **OMLOUVÁME** - protože jsme vyjednávali nové tábořiště, nemohly být vydány přihlášky. V současné době je už jednání u konce a přihlášky budou k dispozici v nejbližší době. Naše nové tábořiště je v **Chrástu u Plzně** - louka je u břehu naší milované řeky Berounky.

 Zajímavé webovky nejen pro skauty

www.krizovatka.skaut.cz - stránky skaut.ústředí

www.youtube.com - lze vyhledat videa o Baden-Powellovi

<http://lukov.brontosaurus.cz/> - sekce Organizátorům - pěkné

www.petricek.rouak.net - stránky Ninji - Tomáše Petříčka

www.spartakhrdlorezy.cz - pronajímatelé tábořiště

 Seriál - Kdo jsme? Pro vás, kdo se zajímáte o skauting a hlavně naše středisko, připravujeme krátké články, které vám snad napoví něco víc o naší činnosti a o skautech vůbec. Článečky budou obsahovat informace o struktuře našeho střediska, oddílů, představení vůdců, pohled do celé skautské organizace na světové úrovni a něco málo z historie. Budeme samozřejmě rádi, inspirujete-li nás svými otázkami.

KMŠ

 Zápis do Katolické mateřské školy na školní rok 2008-09 se uskuteční v prostorách školky na Seydlově náměstí v Berouně ve **dnech 24. a 25. dubna 2008** vždy od 14,00 do 17,00 hodin. S sebou je třeba přinést rodný list dítěte.

Poděkování: Ve středu 2. dubna 2008 se v budově bývalé kaplanky na berounské faře uskutečnil již poněkolkáté tradiční jamí bleší trh dětského oblečení. Také letos proběhl pod záštitou Křesťanského klubu a celé jeho náročné přípravy i organizace se opět ochotně ujaly naše maminky paní Lidmilová, Štorkánová, Laštovičková, Němcová – Černá a další. Je potěšitelné, že se díky všem štedrým dárcům shromáždilo takové množství oblečení i hraček, že ti, kdo se na „blešák“ přišli podívat, měli z čeho vybírat. Celkově se podařilo získat částku **7400,- Kč**, která je určena ve prospěch naší mateřské školy. Tento zdroj dalších finančních prostředků by ale školka nemohla využívat, nebýt ochoty a zájmu všech dárců, nakupujících, organizátorů a dalších pomocníků. Vám všem patří nyní naše upřímné díky!

Návštěva Mons. Václava Malého v KMS V úterý 15. dubna v dopoledních hodinách přivítáme v naší školce milého hosta - biskupského vikáře pro školství **Mons. Václava Malého**. Důvodem jeho návštěvy je každoroční pravidelná vizitace ve škole, kterou Arcibiskupství pražské před šestnácti lety zřídilo. Během těchto svých návštěv se otec biskup vždy zajímá o aktuální situaci ve školce, o naše starosti, radosti i problémy, hovoří se zaměstnanci a přichází také mezi děti.

Požehnáni otce biskupa Malého foto kmš

**K KLUB
BEROUN**

- Koncert Ztracené kapely** dnes v neděli **6. dubna od 15 hodin v zábranském kostele Zvěstování Páně** na Plzeňské ulici v Berouně. Přijďte si v originále poslechnout a zazpívat písničky, které znáte nejen z dětských mší! Těší se na vás “teta” Jana, “teta” Boženka, “strejda” Honza a “strejda” Pavel. *Vstupné dobrovolné.*
- Středa 30. dubna - Oheň v Loděnici:** Posledních osm let se na poslední dubnovou noc pravidelně scházíme u ohně v Loděnici na zahradě u kostela ke společnému posezení, písničkám s kytarou (a snad i celou kapelkou), k příjemnému povídání (děti ke společnému řádění☺); k dispozici, písek, houpačky a jiné atrakce, před kostelem - s dohledem rodičů - ideální kopeček pro odstrkovadla či koloběžky), a samozřejmě k opékání a grilování špekáčků a jiných pochoutek, co si kdo s sebou donese. *Oheň rozžehneme dle počasí a zájmu hostů kolem 17 hodiny. Srdečně zveme všechny známé i “neznámé”, věk a stav nerozhoduje☺.*
- Prvomájový výlet z Vráže do Svatého Janu pod Skalou:** Hned ráno následuje další pravidelná akce, skutečně odpočinková, určená v podstatě ke spálení přebytečné energie předchozího večera bez přílišného vyčerpání☺. Terén je velmi jednoduchý, cesta délkou vhodná i pro batolata a prababičky... (Sportovci si mohou zbytky energie vybit ještě výstupem ke křížku nad Jánem...) **Sraz je ve čtvrtek 1. 5. v 10,30 hodin u kostela sv. Bartoloměje na Vráži.** Jako vloni je tato akce propojena se sdružením Art Time Loděnice, které posílí naše řady. V pravé poledne se zájemci mohou posílit obědem v restauraci Obecná škola - k tomuto účelu pro nás její vedoucí

Michal Šedivý každoročně ochotně uvolňuje salónek, abychom se nemuseli bát o dostatek místa k sezení. Svatojánská (nejen) pro účastníky výletu přichystali **ve 14 hodin odpoledne malý koncert loděnického sboru Comodo a dalších v kapli sv. Maxmiliána na Svatojánském hřbitově**. *Podrobnosti a informace o počtu míst v salóneku na tel. 602 945 017 - I. Vašků*

 Výroční zprávu o činnosti občanského sdružení Křesťanský klub a výkaz klubového hospodaření najdete na www.beroun.farnost.cz - odkaz "život farnosti", rubrika K-klub. **-iv-**

 Setkání mladých ke společné modlitbě, rozjímání nad Písmem a k hovorům o víře probíhají každý **pátek od 18.15** v přízemí berounské fary, tentokrát výjimečně kromě pátků 11. dubna a 18. dubna.

Kontakt: P. Benedikt Hudema 724 209 774, benedikthudema@atlas

Diář Manželského společenství

 Pro velké množství dubnových farních aktivit spojíme tentokrát manželské společenství s celorodinným táborákem na loděnické farní zahradě 30. 4. od cca 17 hodin. Bližší informace výše.

 A ještě jednou setkání "spolčo" pro celou rodinu! O volném čtvrtku **8. 5. v odpoledních hodinách** jsme pozváni do Luk pod Medníkem k Jitce a Honzovi Vomlelovým, kteří sice opustili Beroun, ale ne jeho manželské společenství a farnost vůbec. Přijedme je navštívit v hojném počtu! Informace o trase vám podají "domáci" na telefonu 607 615 621, 606 770 531.

FARNÍ CHARITA BEROUN

 Letní příměstské tábory, projekt CVOČ Farní Charity Beroun:

- **I. Termín 7. 7. - 11. 7. 2008**, vždy od 8:00-15:30 v budově Komunitního centra Beroun. Celotáborová motivační hra: **Draci a jejich jezdci**. Předpokládaný program: Návštěva jeskyně, pěší výlet, výtvarné dílny, dramatické hry.

- **II. Termín 25. 8. - 29. 8. 2008**, vždy od 8:00-15:30 v budově Komunitního centra Beroun. Celotáborová motivační hra: **Beroun a okolí napříč dějinami**. Předpokládaný program: Pěší výlety, výlet na hrad, návštěva muzea nebo historické výstavy, výtvarná dílna starých technik.

- Změna konkrétního denního programu vyhrazena. Cena za týdenní pobyt včetně pitného režimu bez jídla je 700 Kč. Svačinky na celý den si děti nosí zdomova.

Budete-li mít jakýkoli dotaz, kontaktujte nás na tel: 603 477 791, koordinátor příměstského tábora 2008 - Barbora Jakůbková.

 Počítačové a vzdělávací centrum Farní charity Beroun zahajuje od května 2008 nový běh kurzů počítačové gramotnosti – základy práce na PC, Windows, MS Word, MS Excel, PowerPoint, Internet, elektronická pošta. Nabízíme intenzivní rychlokurz nebo měsíční kurzy s frekvencí 1x týdně v rozsahu 120 min., dle zájmu klientů. Cena za kurz: 20.- Kč/hod. (platit lze za každou hodinu kurzu samostatně nebo jednorázově za celý měsíc se slevou dle počtu hodin). Zájemci se mohou hlásit osobně u koordinátorky projektu na adrese: Počítačové a vzdělávací centrum FCH Beroun, Komunitní centrum, Bezručová 928, 266 01 Beroun, tel číslo: 311 510 652, 724 216 131 nebo na e-mailem: beatak.fchberoun@seznam.cz,

Zprávy odjinud

- **“Večery u Havla”:** Zveme vás na večerní chvály s katechezí a možností svátosti smíření. Druhé pondělí v měsíci v Praze na Starém Městě v kostele sv. Havla (5 minut od stanice metra "A i B" Můstek). **Začátek je vždy v 19⁰⁰ hod., sejdem se 14. 4., 12. 5. a 9. 6. 2008.** Společně s Bohem a s vámi se budou setkávat reverendi z JUMPu a mnozí další z týmu i kapely. Na toto setkání na rozdíl od “meziskoku” můžeš s sebou vzít i přátele, kteří na JUMPu nikdy nebyli – *zváni jsou všichni ti, kdo se chtějí takto setkávat, věk nerozhoduje.*
- **Den otevřených dveří - Svatojánská kolej (VOŠPg)** pořádá pro zájemce o studium poslední ze dnů otevřených dveří, a to 15. 4. od 8.00 do 15.00 hodin. Škola se nachází cca 20km od Prahy v romantickém prostředí Českého krasu v historické budově bývalého benediktinského kláštera. Nabízíme vám studijní obor pedagogika-vychovatelství, VŠ charakter studia, přednáší se teologické i filosofické disciplíny, odborná praxe, výtvarná i hudební výchova. Podmínkou přijetí je ukončené SŠ vzdělání s maturitou a složení přijímacích zkoušek. Srdečně zveme k návštěvě. Kontakt: Svatý Jan pod Skalou č. 1, tel: 311672461, 311671308, e-mail: info@svatojanskakolej.cz, bližší informace: www.svatojanskakolej.cz.
- **Pout' rodin pražské arcidiecéze na Tetín:** Srdečně zveme rodiny arcidiecéze na pout', která se uskuteční v **sobotu 31. května na Tetíně**. Poutní mši svaté v 10.00 hodin bude předsedat Mons. Václav Malý. Po mši bude probíhat program pro celou rodinu připravovaný ve spolupráci s občanskými sdruženími Rodinné centrum Praha a YMCA – Živá rodina.
- **Životní prostředí v ČR - beseda "Životní prostředí v ČR":** Ekologická sekce České křesťanské akademie zve v úterý 8. dubna od 17.30 hodin. Úvodní slovo přednese RNDr. Jiří Bendl, CSc. (MŽP). Akce se koná ve Františkánském klubu u Panny Marie Sněžné v Praze 1 (Jungmannovo nám., průchod z Jungmannova nám. do Františkánské zahrady). Předpokládáný konec 19.15 hodin. Kontakt: Česká křesťanská akademie, Vyšehradská 49, 128 00 Praha 2, tel. 224 917 210, www.studovna.cz/cka, e-mail: jne@centrum.cz
- **Přednášky P. Vojtěcha Kodeta ve Vršovicích:** Římskokatolická farnost Praha Vršovice vás srdečně zve na dvojici přednášek P. Vojtěcha Kodeta, OCarm., které se konají v kostele sv. Václava v Praze Vršovicích **dne 8. a 15. dubna 2008** vždy od 19.30 hodin. První přednáška nese téma „Cizí oheň“ (překážky duchovního růstu) a druhá „Boží oheň“. **P. Vojtěch Kodet, OCarm., Th.D.**, (nar. 1956) již během základního studia teologie v Litoměřicích tajně vstoupil ke karmelitánům. V roce 1982 byl vysvěcen na kněze. Od roku 2003 je jmenován představeným bratří karmelitánů v ČR. V roce 2005 ukončil doktorské studium ze spirituální teologie na Papežském Institutu spirituality Tereziánu v Římě. U nás je známý především jako kazatel.
- **Třetí výročí pontifikátu Svatého otce:** U příležitosti 3. výročí pontifikátu papeže Benedikta XVI. bude ve čtvrtek 24. dubna 2008 (výročí dne, kdy se papež Benedikt XVI. ujal svého úřadu) v 17.30 hodin eucharistická slavnost v pražské katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha. Apoštolský nuncius Mons. Diego Causero zve srdečně všechny věřící ke společné oslavě tohoto významného výročí.
- **Exercicie pro rozvedené (i znovu sezdané):** Exerciční dům na Svaté Hoře u Příbrami pořádá exercicie pro rozvedené včetně těch, kteří vstoupili do dalšího manželství. Exercicie povede Mons. Aleš Opatrný. Začátek je ve středu 7. května v 18.00 hodin (večeří), konec v neděli 11. května ve 13.00 hodin. Cena 1320 Kč na osobu. Informace a kontakty <http://svata-hora.cz>

„**A KDO SE DOTKLI, BYLI UZDRAVENI**“. Proč se zpovídáme opakovaně ze stejných hříchů... Rozdíl mezi citovou averzí a nenávisť... Jak to všechno vidí Bůh... **11. - 13. 4. 2008** přednáší : P. Česlav Plachý OP vedení programu, informace: Mgr. Dana Glaserová **Místo konání:** klášter dominikánů Jablonné v Podještědí **Začátek:** pátek 11.4. 2008 - 16.00 hod. **Konec:** neděle 13. 4. 2008 - cca 13.00 hod. **S sebou :** teplé oblečení, přezůvky (event. spacák - kdo chce, lůžkoviny jsou plněné peřím). **Strava:** zajištěna. **Cena:** 600.- Kč za osobu, platba na místě. **Kapacita** je omezená, nutno se předem přihlásit, nejlépe mailem: dana.glaserova@volny.cz, nebo na tel. 737 560 512. **Co můžeme očekávat:** čas pro ztišení a naslouchání Bohu, čas pro společnou i soukromou modlitbu, možnost duchovního rozhovoru, sv. smíření, odpověď na důležité otázky, a možná znovu zjistíme, že na mnohé nejsme sami...

Arcibiskupství pražské přijme: **provozního elektrikáře** s kvalifikací v oboru silnoproud a slaboproud na plný pracovní úvazek pro pracoviště v Thákurově ulici. Předpoklady: znalost vyhlášky č. 50/1978 Sb. §5 a §6, schopnost zajišťování provozu telefonní ústředny, telefonních linek a rozhlasu, řidičský průkaz skupiny B. Předpokládaný nástup: květen - červen 2008, Strukturovaný životopis zašlete během dubna 2008, na adresu: Arcibiskupství pražské, Hradčanské nám. 16, 119 02 Praha 1

Studentský Velehrad 2008: Ve dnech **30. dubna – 4. května 2008** pořádá Vysokoškolské katolické hnutí Česká republika již poosmé tradiční setkání vysokoškoláků. Stovky mladých lidí se každé dva roky setkávají při společných modlitbách, besedách a diskusích o aktuálních tématech, doprovodný program nabízí koncerty, workshopy či sportovní aktivity, vlastnímu setkání předchází také několikadenní pěší pout'. Téma: **DILEMA na cestě životem** s podtitulem „**Hospodine, tvář tvou hledám**“ (Žalm 27).

Studentský Velehrad
2008

Studenti jsou zváni na **pěší poutě**, které setkání předchází. Probíhat budou od 30. dubna do 1. května, vycházet se bude ze severu od Svatého Hostýna, z východu ze Zlína, z jihu ze slovenské Skalice a ze západu půjde brněnská skupina. Pro neputující se letos nově otevírá možnost zúčastnit se **předprogramu**, jehož součástí bude například společná modlitba se zpěvy z Taizé. Předprogram se koná přímo na Velehradě od 1. do 2. května.

Vlastní setkání začne v pátek v podvečer společným slavením mše svaté, kterou bude ve velehradské bazilice celebrovat brněnský studentský kaplan Josef Stuchlý, SJ. Sobota bude **hlavním přednáškovým dnem**. Studenti se budou moci setkat s Tomášem Halíkem, Kateřinou Lachmanovou, Janem Sokolem či Marií Svatošovou. Společně se zaměří na morální dilemata, otázky a rozhodování ve studiu a profesním životě, v politice a ve společnosti, ve víře a vztahu k církvi, v partnerských vztazích, manželství a rodině.

Pokora v duši a nebojácná služba P. Vladimíra Rudolfa

Jméno tohoto obětavého člověka a pokorného služebníka Božího má dnes v paměti málo Berouňáků. Z těch si ho dobře pamatuje pan Miloš Palkoska. V té době oba studovali na berounském gymnáziu a pravidelně navštěvovali služby Boží v kostele sv. Jakuba. Miloš vzpomíná, jak student Vlád'a přijížděl ráno vlakem a než zasedl do školních lavic, pravidelně se šel do kostela pomodlit. Klečival pokorně v sakristii a tam už zřejmě v něm dozrávalo rozhodnutí o jeho životní cestě. Po

studiiích v letech 1937-45 nastoupil do semináře. Tamní záznamy zachytily, s jakými významnými lidmi studoval, například s pozdějším biskupem Kouklem z Brna. Vláška Rudolf se narodil v roce 1924 v Praskolesích. Podbrdsko přirostlo k jeho citlivé duši, což dokazoval svým vztahem k farníkům. Proto jako kněz šel rád sloužit jako kaplan do Berouna a jako farář do Zbiroha. Tehdejší doba byla složitá, Božích služebníků málo. Tehdy bylo třeba obsadit nový kostel v Praze Lhotce, který měl být oázou víry na novém velkém pražském sídlišti. Těto úlohy se zhostil skvěle. Byl vybrán tehdejším pražským administrátorem

Františkem Tomáškem právě pro své lidské vlastnosti a nebojácnou víru.

Bylo to brzy vidět na plodech jeho působení. Kostel se začal plnit převážně mladými lidmi, rodinami s dětmi a páter Vláška s nimi trpělivě pracoval na řadě aktivit.

Spolupracoval i s křesťanskými výtvarníky a umělci a nejlépe se vepsala do historické paměti spolupráce se sochařem Karlem Stádníkem. Ten kromě své výtvarné

činnosti byl tehdy jediným jáhnem u nás. Pro kostel ve Lhotce vytvořil originální moderní křížovou cestu. Ta se stala tak populární, že se její krásou jezdili kochat křesťané z daleka široka. Samozřejmě ji viděla řada Berouňáků. Jako si ho dovedl František Tomášek vytáhnout do Prahy, tak když bylo potřeba, jej určil jako vedoucího tehdejších Katolických novin. To bylo v době, kdy se o Druhém vatikánském koncilu nepsalo. To napravil P. Rudolf a využil dokonale uvolnění v době pražského jara k informaci o závěrech koncilu. Byla to doba napjatá a ke každému kroku bylo třeba nejen rozvážnosti, ale i odvahy. To vše měl Vláška od Boha. Po dohodě s Františkem Tomáškem (tehdy “jen” apoštolským administrátorem) se P. Rudolfovi podařilo zrušit Celostátní mírový výbor katolického duchovenstva

Tato aktivita ve vypjaté době P. Vladimíra nesmírně vyčerpávala. I když nás opustil uprostřed dalších plánů, zanechal po sobě trvalou památku.

Jaroslav Vacík

Katolická charismatická konference 2008 opět v Brně

Letošní 19. ročník katolické charismatické konference se uskuteční v termínu 9.-13.7.2008 opět v moravské metropoli. Hlavní program se bude konat v moderním pavilonu F na brněnském výstavišti BVV. Záštitu nad konferencí převzal brněnský biskup Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle,

který program zahájí mší svatou v katedrále, a rovněž hejtman Jihomoravského kraje Ing. Stanislav Juránek.

Charismatickou konferenci organizuje v České republice od roku 1989 hnutí Katolické charismatické obnovy. Jedná se o čtyřdenní akci duchovně formačního charakteru, určenou pro členy a sympatizanty hnutí, ale i pro křesťany jakékoli spirituality, včetně hledajících. Za účelem duchovního i lidského povzbuzení a hlubší křesťanské formace se zde setkávají tři až čtyři tisíce křesťanů z celé České republiky i ze Slovenska, přičemž zájem o konferenci každoročně vzrůstá. Kromě laiků se programu pravidelně účastní několik desítek kněží a řeholníků, konferenci hojně navštěvují i křesťané jiných církví.

Program konference tvoří přednášky, adorace, společná modlitba a bohoslužby. Mottem letošní konference je desátý verš čtvrté kapitoly Janova evangelia: „Kdybys znala Boží dar...“

Pohled do zcela zaplněné haly na brněnském výstavišti na KCHK 2007

foto av

(Jan 4,10) Nedílnou součástí programu bývá „dětská konference“, proto sem jezdí stále více rodin s dětmi, které by se těžko mohly účastnit klasických exercicií. K dění na konferenci patří i neformální setkání účastníků a jejich kulturní vyžití – divadelní představení, koncerty apod. Lze ji také příjemně spojit s poznáváním pamětihodností a krás města, které konferenci hostí.

Pozvání k účasti na konferenci přijali: sr. Veronika Barátová s komunitou Blahoslavenství, P. Vojtěch Kodet, P. Petr Karas, Kateřina Lachmanová, P. Michael Slavík, Františka a Ignác Muchovi, P. Aleš Opatrný, P. Tomáš Holub, Augustin a Viola Svobodovi, P. Bogdan Stepień, Josef Zeman, P. Pavel Semela, Roman Čiviš, P. Marcel Javora, P. Marek Orko Vácha a další. Čtvrteční večerní koncert chval povede Richard Čanaky se skupinou F.B.I. z Bratislavy a bude přístupný všem zájemcům z Brna a okolí.

Podrobné informace k organizaci a programu, včetně elektronické přihlášky se nacházejí na adrese <http://konference.cho.cz> nebo si je lze vyžádat vždy večer na tel. čísle 777087736. *-red-*

Co se dělo: *Missa chrismatis*

Katedrála. Mohutná – a křehká zároveň. Majestátní výška – a zároveň pokorně sepnuté ruce lomených oblouků. Všechno směřuje vzhůru, i myšlenky letí k Bohu. Napadají mě slova básníka: „Malověrní! Čas kostižerný jí jenom krásu dal a z polí stenných křik iluminoval kamenné texty portálů a zdí... Tak bude vždy, malověrní! Tak bude vždy...“

Sedím někde uprostřed hlavní lodi. Nahoře chvílemi stín, chvílemi světlo, to jak úzkými gotickými okny dopadají teplé paprsky slunce na protější stranu. Teplo ale moc není, venku poletují sněhové vločky a je tu také pěkný průvan. Vnímám ten obrovský prostor. Zvláštní, necítím se ztracená. Ozvěna kroků, tlumený hovor, ale i lidé se zavřenýma očima v tiché modlitbě... Také

zavírám oči – zvuky jsou o to intenzivnější. Katedrála má úžasnou akustiku. Dunění a hlahol zvonů někde nad námi, jakoby z velké dálky. Varhany, zpěv chrámového sboru. Začíná eucharistická slavnost, při níž obnoví kněží z celé diecéze své sliby vyplývající ze svátosti kněžského svěcení a také budou posvěceny oleje k udílení svátostí. **Katedrála svatého Víta, Václava a Vojtěcha, 20. března 2008, Zelený čtvrtek.**

Přichází dlouhý průvod ministrantů, jáhnů, kněží a biskupů, na jeho konci otec kardinál, žehnající věřícím. Průvod se vine chrámem jako bílá řeka... Občas zahlédnu nám dobře známé tváře – P. Libor Bulín, P. Michal Němeček, P. Krzystof Drzazga, P. Josef Pecinovský, P. Benedikt Hudema... Později se dozvídáme, že tu bylo na sto šedesát kněží! (V zástupech ministrantů nad všemi vyniká nejvyšší, a tudíž nepřehlédnutelná postava našeho Dana Průši, který vzal s sebou i svého syna.) Z bílé řeky se stalo bílé moře – kněží *Slunce symbolicky osvěcuje průvod kněží...*

foto av zaplnili střed katedrály. Možná si ani neuvědomujeme, kolik jich v pražské diecézi je, kolik jich tu neúnavně hlásá slovo Boží... Slavnost začíná a postupně se odvíjí podle obvyklého pořádku, všichni kněží vlastně koncelebrují při mši svaté, kterou slouží **kardinál Miloslav Vlk**. První čtení má řádová sestra, žalm zpívá krásný ženský hlas. Promluva pana kardinála na téma „Duch Boží je nad námi“.

Stojím hned vedle kněží, nedaleko vchodu do Svatováclavské kaple, a tak vidím a slyším zblízka obřad obnovení kněžských slibů. Je to velmi působivé, pořád mám před sebou to „bílé moře“... Při zpěvu zní jako sbor mužských hlasů, někde za mnou vyniká jeden krásný tenor a tak čistě intonuje... Zpívám z plna hrdla a najednou si uvědomuji, že laici kolem mlčí. Dva kněží sebou trhli, protože spolu s nimi zpívám větu, která je určena pouze pro kněze. Ženský hlas je asi moc překvapil! Ale mně to hned nedošlo, a pak jsem zavřela oči a statečně jsem to dozpívala.

Svaté přijímání je podáváno na několika místech v chrámu, dlouhé řady lidí. Zvláštní je přijímání kněží – postupně se přesouvají z lavic k oltáři, k němuž přicházejí ve čtyřstupech... Zvláštní je také obřad svěcení olejů, který vidím poprvé. Tři velké stříbrné nádoby, v první je olej nemocných, v druhé olej křtěnců, ve třetí křížmo. Pan kardinál pronáší předepsaná slova postupně nad každou nádobou a oleje posvěť.

Slavnost se chýlí ke konci, následují blahopřání a kytice pro otce kardinála... Bílá řeka ministrantů, kněží, biskupů a pan kardinál prochází katedrálou zpět směrem do Svatováclavské kaple a dveře se za nimi na chvíli zavřou. (Jak jen se tam všichni vůbec vešlí?) Pak průvod pokračuje kolem katedrály a za zpěvu Svatováclavského chorálu všichni odcházejí do sakristie. Slavnostní a radostná nálada však přetrvává ještě dlouho potom... Deo gratias!

Lidmila Fričová

Co se dělo: Velikonoční třídění v Jáně

Minulý týden proběhly (nejen) ve Svatém Janu pod Skalou oslavy velikonočních událostí, a já jsem byl pověřen, abych o tom napsal „svědectví“ ☺. Vynasnažím se tedy popsat co nejlépe pocity a hlavně ty velké divy, které se vždy o velikonočních slavnostech jistě každoročně dějí znovu a znovu.

Tak tedy započalo to na Zelený čtvrtek v pět hodin, nicméně ti, kteří byly plni přetékající energie, se mohli dostavit již na třetí hodinu, kdy probíhala až do páté hodiny příprava květinové

výzdoby kostela a jídelny. Od páté hodiny probíhalo ubytování a další běžné přípravy. Mezi tyto přípravy patřil i nácvik s ministranty před nadcházející mší a věřte, že to bylo opravdu nezbytné. Vzhledem k tomu, že i já ministroval po celé velikonoční triduum, tak vím, že to bylo vskutku důležité! (Bylo toho potřeba opravdu hodně. Kolikrát jsme se vskutku zapotili☺.) Poté v sedm hodin začala mše svatá na památku poslední večeře Páně. Při této mši proběhl i obřad umývání nohou a také přenesení Svátosti oltární.

Po mši následovala společná *“pesachová večeře”* ...byli spolu, lámali chléb... **foto M. Pletánek** v jídelně. Jedly se placky z nekvašeného chleba, salát „hořké byliny“, ovocná směs a na závěr jehněčí, vše poctivě před pozřením požehnáno. Jistě i proto, aby to nedělalo v žaludku neplechu... Jak jen může ministrant řádně pomáhati u stolu Páně, když ho trápí žaludek ☺!/? Když nastala desátá hodina večerní, vydali jsme se na cestu do kaple Povýšení sv. kříže, kam byla přenesena Nejsvětější Svátost - Ježíš odchází se svými učedníky na Olivovou horu do Getsemanské zahrady, aby se modlil v úzkosti ke svému nebeskému Otci. Učedníky vyzývá, aby bděli s ním a modlili se, oni však spí... Tak jsme i my doprovázeli Ježíše Krista přebývajícího v Nejsvětější Svátosti, nesené knězem. I my jsme poté bděli u našeho Pána Ježíše při celonoční adoraci a modlili jsme se. Venku byla tma a foukal silný vítr, který přehlušoval zvuky zvonění, a přeci jsem věděl, že Kristus je tu s námi, uvnitř kaple a prožívá opět to, co prožíval kdysi. Byl to krásný a silný pocit být tam s ním a modlit se s ním. Celé tři hodiny jsme bděli spolu s přáteli a nasávali tu zvláštní atmosféru - byla smutná a plná úzkosti Kristovy.

Velký pátek jsme začali společnou modlitbou v devět hodin v „Getsemanech“ – zmíněné kapli. Poté byla možnost svátosti smíření. Když nastala poledne, vydali jsme se opět do Getsemanské “kaple” na společnou modlitbu. A já v tu dobu začal cítit úzkost - předtuchu těžkého utrpení našeho Pána Ježíše Krista! Věřte - nevěřte, ale je to tak. A dal bych ruku do ohně za to, že podobnou úzkost cítili i ostatní moji přátelé. Po této modlitbě byla možnost oběda (nedělejte si velké naděje či iluze o skvělém pokrmu, byl jen suchý chléb se solí. Vždyť je přece Velký pátek, přísný půst. Na to nikdy nezapomínejte☺!). V půl druhé začala příprava kaple Božího hrobu a kostela. S třetí hodinou odpolední započala pobožnost křížové cesty a my jsme se vydali na dlouhou cestu s křížem Kristovým. I já ho nějakou dobu nesl. Byl to podivný pocit nést s kamarádem ten těžký kříž a to jsme ho nesli dva. Ale Ježíš ho nesl sám... A já jsem po tuto dobu náhle poznal, jak těžké to pro Krista muselo být, když nesl hříchy celého světa i ty mé, i ty vás všech! Cítil jsem vážnost této křížové cesty a v hloubi svého srdce i duše tu bolest a tíhu Kristovu. Od šesti hodin byla v kostele příprava ministrantů na velkopáteční obřady. V sedm hodin začaly obřady samé. Četly se pašije sv. Jana a já byl při nich vypravěč; také bylo uctívání kříže. Při těchto obřadech jsem cítil jakýsi hluboký zármutek v srdci. Vyvrcholil poté, co jsme na konci obřadů přenesli z kříže sňaté tělo Kristovo (zpodobněné v soše) do kaple Božího hrobu. V deset hodin jsme se ještě sešli při modlitbě u hrobu Páně. Díval jsem se do třepotajících plamének svíček a cítil jsem nepopsatelný žal v srdci... *Jak jsme my lidé někdy hluší a nevnímaví, i mě teprve při tomto rozjímání u hrobu Kristova došlo, co pro nás všechno udělal! Myslím, že by si to měl uvědomit naplno každý z nás...*

Nastala Bílá sobota, v devět hodin dopoledne jsme měli další společnou modlitbu v jeskynním kostele Panny Marie, při níž se zpívala píseň o Mariině hluboké bolesti ze smrti jejího syna, syna Božího. Po této modlitbě jsem od jedenácti hodin do dvanácti, kdy začala další modlitba v tomtéž místě, držel se svými dvěma kolegy stráž u hrobu Ježíše Krista. Ze stráže jsem si odnesl podivný zážitek. Jak jsem tak seděl v rozjímání v kostele, zdál se mi podivně prázdný. Pak jsem poznal proč. Nebyla tu „Hospodinova přítomnost“... Byla spíše jako slabý vánek - jako by spal. Spíše vyzařovala

...zapal v nás oheň své lásky...

foto M. Pletánek

všichni pochopili, že mluvím o velikonoční vigilii, slavnosti vzkříšení našeho jediného a milujícího Pána Ježíše Krista. A tak jako se rozžehly všechny svíce a světla v kostele příchodem Ježíšovým, tak se rozžehl plamen štěstí a radosti v mém vlastním srdci a duše jistě v tuto chvíli radostně poskočila! Po této slávě následovalo i malé potěšení pro naše vysílené žaludky - velkolepé agapé☺. Abychom i takto oslavili společně podivuhodnou událost, která otřásla základy samotné země....

A tím končím, ale jen v tomto mém svědectví. Ve skutečnosti je to teprve začátek čehosi velkého a nádherného, vždyť náš Pán Ježíš Kristus přemohl smrt a tím nám otevřel cestu ke svému Nebeskému Otci a díky tomuto činu i k životu věčnému, který čeká na každého z nás. Jen stačí chtít a vnímat, vnímat ten tichý jako vánek uklidňující a příjemný hlas, který mluví ke každému z nás, ať jsme kdekoliv...

Váš bratr Ondřej Čapla

Co se dělo: Cestou křížovou

**„Lide můj, slyš nářek Pána svého,
uvaž v myslí trpké stesky jeho:
já jsem toužil mezi lidmi žít...“**

...znělo při druhé páteční křížové cestě v kostele sv. Jakuba. Moc nám to nešlo, nikdy předtím jsme to nezpívali. Ještě že hrály varhany! Při první křížové cestě minulý pátek to byla známá píseň **Svatý kříži, tebe ctíme**, ale ta zas měla málo slok, a tak jsme ji přezpívali dvakrát. Procházeli jsme postupně dalšími zastaveními, **P. Benedikt Hudema** četl naléhavým hlasem texty a modlitby. Další pátky jsme šli křížovou cestou spolu s **P. Cyrilem Kubánkem**. Rozhodl se, že nás naučí další píseň, že bude zpívat silným hlasem, když dnes varhany mlčí, a vybral z kancionálu IV. křížovou cestu. Opravdu zpíval krásným silným hlasem, takže jsme se to trochu

redakční archiv

naučili. Kostelem znělo „**První zastavení věrně připomíná, co vše způsobila naše těžká vina...**“ Překvapilo mě, jak působivě promlouval P. Cyril u jednotlivých zastavení svými vlastními slovy a uváděl Kristovu cestu utrpení do souvislosti s dnešním světem, s našimi dnešními hříchy i našimi každodenními starostmi. Bylo to velmi srozumitelné, hluboké a působivé. Vždyť Ježíš Kristus zemřel na kříži i za naše provinění, nejen pro viny svých současníků!

Křížová cesta může mít různé podoby. Někde chodí lidé průvodem vesnicí či přírodou od kapličky ke kapličce, někde berou skutečný velký dřevěný kříž a vynesou ho do strmého svahu. Myslím, že každý si neseme nějaké svoje kříže, které přinesl život. Možná se nám při pátečních putováních za Kristem zdály trochu lehčí. **Upřímný dík za to patří P. Benediktovi, P. Cyrilovi a hlavně našemu Pánu!**

-lf-

Svědectví: Neposedná kuřata

Doprovázím syna do vzdálené školy. Zatímco cesty tam využíváme k letmé kontrole znalostí učiva, cesta domů přímo nabízí prostor pro krátkou modlitbu. „*Otče náš... Zdrávas Maria...*“, modlitba se volně vznáší k nebeskému trůnu. Najednou paměť začíná vynechávat. Cože to musím dnes ještě vlastně udělat? Myšlenky jsou jako neposedná kuřata. Z houští najednou vyletí vyplašený bažant. Silněji stisknu zrnko růžence. „*Zdrávas Maria, milosti plná, Pán s tebou, neměla bych dnes uvařit raději tu čočku?*“ Začínám se na sebe zlobit. Cožpak se nedokážu ani na chvílku soustředit? Proč mi ty myšlenky pořád tak utíkají? Rozhlížím se kolem sebe. „*Pane Bože, ty víš, že tě mám ráda. Obdivuji všechno, co jsi stvořil, od mravence, který mi právě přeběhl přes pěšinu, po nekonečné nebe nad mou hlavou. Děkuji ti za to, že tě mohu tak obdivovat.*“ Začínám znovu! „*Otče náš...*“ Dojdu do poloviny a myšlenky zase začínají vířit. „*...a neuved' nás v pokušení*“, dodávám honem. Co to všechno dnes musím vlastně ještě stačit. „*Pane Bože, jsem nehodnou služebnicí. Ve své lidské slabosti se neumím ponořit do hloubky modlitby. A přece celé moje srdce Ti zpívá chvalozpěv. Odpusť mi! Kéž skutky tohoto dne jsou teď tedy mojí modlitbou.*“ Vytahuji klíč a strkám ho do zámku u vchodových dveří. Jsem doma. A teď se - s pomocí Boží - dám do práce.

-atm-

Manželské společenství

„*Už to zrušíme. Jestli zase nikdo nepřijde, nebudu se už touhle agonii trápit...*“, cestou pospíchám, předjíždím jedno auto za druhým. „*Touhle dobou snad jsou na dálnici “všichni!” Stejně mám zase zpoždění... Zpěvníky mám, kytaru snad mají domácí....*“ Nezvonit, abych nezbudila děti, tak zkusím telefon: „*Ahoj, nejdu moc pozdě, už jste začali?*“ „*Neboj, čekáme na tebe, ale moc nás tam není*“. Jako vždycky. Ale přišli! Sice zase jiní, než minule... Celkem nás je šest, v začátcích spolča nás víc nebývalo. „*Stejně ale, má to ještě smysl?*“, kladu si tu otázku více než dva roky... Pro mne ano, živá modlitba s kytarou a nad Písmem by mi jinak v životě už úplně chyběla. A pro ty, kdo občas přijdou, to asi taky něco znamená. V životě famosti a vůbec všude je ale dnes tolik možností, v zaměstnání tolik požadavků, že už to “holt nejde” stíhat... „*Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se...*“ Pane Bože, úplně na mne a na situaci spolča tohle tvoje Slovo (Sk 2) padne! „*...všem podle toho, jak kdo potřeboval...*“ Každý má přeci jiné potřeby, něco jiného od farního společenství očekává, něco jiného do něj nese... „*Chválili Boha a byli všemu lidu milí.*“ No, tím, jak si stěžuju, že zas nikdo nepřišel na spolčo, jsem asi “děsně” milá. Pane Bože, lidi, promiňte! „*A Pán denně přidával k jejich společenství*

**Manželské
společenství**

ty, které povolával ke spáse.” Jde mi mráz po zádech. Že Ty jsi, Pane, tohle čtení “nastražil” přímo na dnešek schválně. Samozřejmě, Ty přidáš ke všemu našemu snažení! A přidáváš stále. To skutečné společenství je/má být farnost sama. Ve všem konání farním se (kromě Tebe, Pane!) spoléháme právě nejvíc na ty, které na “spolču” dnes tolik chybí. Uprostřed farní rodiny našťestí nechybí! **-iva-**

Kocour přišel v neděli

**K KLUB
BEROUN**

“Tři tamboři šli švarní z vojny domů...” a čtyřicet “berouňáků a berouňáčků”

Anča (Janča) a Principál, kocour a Janek... **foto av**

přijelo, přišlo a bylo přineseno (spící) do divadélka tak miniaturního, že se i jmenuje piDiVadlo. Tedy nejen “berouňané”, musím pro správnost a rovnoprávnost vyjmenovat i záhořanské, loděnické, vrážské i rudenské rodinky, které přišly podpořit svou favoritku - Janičku Čaplovou, která společně se svým studentským kolegou Míšou Hnátkem odehrála bez jediného zastavení výpravné padesátiminutové představení Kocour v botách aneb Anča, bubnuj! Schválně hádejte, kdo asi byla ta Anča, kterou Principál neustále, trochu neurvale a trochu kamarádsky pobízel k obsluze bubnu tak velikého, že se do něj vešel královský zámek, strašidelný hrad i francouzský kamenný můstek (po kterém v písničce ze začátku představení pochodovali a bubnovali ti tři vysloužilí tamboři - písnička měla navodit atmosféru země, ze které pohádka pochází) a celý zástup loutkových spoluherců - kocour, princezna, Janek, hladový král... Dokonce dva draci i obr čaroděj! Oba dva protagonisté hříčky “neslezli” ze scény a celých padesát minut statečně udržovali pozornost hlediště plného malých dětí... Obzvláštní úspěch měly dračí rachejtličky ve strašidelných kulisách. A tak po představení Jana, ještě v kostýmu roztomilé a dobrosrdečné poplety Anči, jen hořela: “Ony ty loutky jsou pěkně těžké. Zvláště ten král, toho nerada vodím.” Děti měly po představení možnost se na krále i ostatní loutky podívat pěkně z očí v oči (pokud se tedy odtrhly od lákadla předsálí v podobě automatu na horkou čokoládu:-). A pak už cesta domů (tedy k autům) v krásném jarním slunci. Divadélko bylo barevnou a rozjásanou tečkou za nabitým víkendem - někteří připravovali “Blešák”, jiní do noci zachraňovali čest skautů z Radosti a Naděje na plese v Sokolovně; a všichni pak společně ráno o hodinu dříve vstávali díky změně času... No ale víkend máme šťastně za sebou a teď hurá odpočinout si do všedních dní... Ať vám každý všední den září, jako tahle neděle. Chcete-li si prozářit i neděli 14. 4., na programu je hra O Slunečníku, Měsíčníku a Větrníku a vstupenky lze objednat přes internet - podrobnosti na www.pidivadlo.cz. **-iva-**

Berounský fanK-klub Jany Č. zaplnil pidisálek **foto av**

Ze života svatých

Sv. František z Pauly

(2. dubna)

redakční archiv

Na starém obraze sv. Františka z Pauly je nápis: *Caritas - humilitas*, t.j. láska - pokora. Motto vyjadřuje celý život tohoto světce, jehož přísnost bychom nepochopili, kdyby nebyla prozářena pokorou a láskou.

František se narodil v r. 1437 v městečku Paole u Neapole. Když v mládí onemocněl, přestrašení rodiče učinili slib, že ho dají, uzdraví-li se, do františkánského kláštera. František se uzdravil a ve třinácti letech skutečně odešel do kláštera. Ale pro františkánský řád se nerozhodl. Teprve když vykonal pout' do Říma a do Assisi, odešel do jeskyně v horách Kalábrie, aby tam žil v největší přísnosti plných šest let. Přidalo se k němu několik mužů, kterým dal František řeholi "Minimi", tj. nejmenší. Tato nepřísnejší řehole žádá obětování všeho. Kromě obvyklých slibů chudoby, čistoty a poslušnosti skládali ještě čtvrtý: ustavičného postu. Jejich denní pořádek byl práce, mlčení, noční bdění a půst. Nám se zdá tato přísnost krutou, svatému Františku a jeho druhům připadala sladkou. Způsob jejich života neodstrašoval, ale přitahoval.

Venkovští lidé měli Františka z Pauly rádi, protože uměl z různých bylinek uvařit léky pro lidi i pro dobytek. Lidem z města zase imponovala velikost jeho osobnosti a moudrost jeho úsudků. Chodili k němu na radu kardinálové, králové i papežové. O Františkem založeném řádu, který byl veden jako žebraví (nebo též pauláni), se dozvěděl Francouzský král Ludvík XI. Když mu nepomohli královští lékaři, chtěl, aby mu František pomohl prodloužit život. Světec však odpověděl, že život králův je jako život každého člověka. Přesto s ním král denně hovořil a nakonec smířen učinil upřímné pokání. Zemřel ve světcově náručí šťastnou smrtí. František zůstal u dvora, působil svým životem tak, že dosud rozmařile žijící princ začal žít křesťansky a dcera Ludvíkova Johana z Valois se zřekla světských požitků a založila panenskou řeholi "Zvěstování Panny Marie" a i jiní přijali skutečně křesťanský způsob života. Jaký příklad a výzva pro naše evangelizační působení na současné politiky!

Sv. František z Pauly je patronem poustevníků a mořeplavců, opatrovník neplodných manželství. Jeho atributy jsou: řádový čat nebo hůl s nápisem Caritas, důtky, lebka, potápějící se loď. Zemřel r. 1507.

-vac-

Píšete nám: "Můj" Velký pátek

Píšu toto zamyšlení na Velký pátek. Přišla jsem z dnešní bohoslužby slova a musím neustále přemýšlet a rozjímat. Postní doba je za mnou. Co jsem v této době vykonala zvláštního - postního? Nic moc mě nenapadá - zúčastnila jsem se obnovy na Tetíně, to bylo pro mě velice dobré. A co dál? Večerní odříkávání desátku růžence, u kterého jsem často usínala, a co dál? Snažila jsem se vidět Ježíše Krista v různých situacích, ale zjistila jsem, že on by se choval jinak než já. Například by se snažil určitě více pochopit mého „skoro dospělého“ syna. Měl by s ním víc trpělivosti, snažil by se mu více pomoci, více a rychleji by mu odpustil... Ježíš Kristus je milosrdný a dokáže nám odpustit vše, když toho upřímně litujeme.

Ještě před obřady jsem si odpoledne pustila DVD, které jsme dnes koupili - „Umučení Ježíše Krista“. Film jsem už jednou viděla, ale dnešní shlédnutí mě donutilo k novému přemýšlení. Kolik

bolesti musel Ježíš vytrpět za naše hříchy. Sám, ten který byl bez hříchu – jaká hrozná muka. Ježíš tak nevinný, tak dobrý... Jak mohl všechno to ponížení od davu, bičování, trním korunování, cestu s křížem vydržet? Důvěřoval totiž svému Otci a věděl, že to pro nás musí udělat. Nakonec si došel na Golgotu pro smrt... Ano pro smrt, ale proto, aby ji přemohl a nám připravil cestu, kterou za ním můžeme jít. Je také tmitá, těžká, mockrát klopýtneme, ještě víckrát upadneme, ale jako Ježíši pomohl Šimon, tak Ježíš Kristus pomáhá nám, a když upadneme, nenese jenom náš kříž, ale i nás, abychom poté mohli pokračovat na cestě k našemu Bohu Otci. Pomáhá nám, jen mu musíme plně důvěřovat a následovat ho.

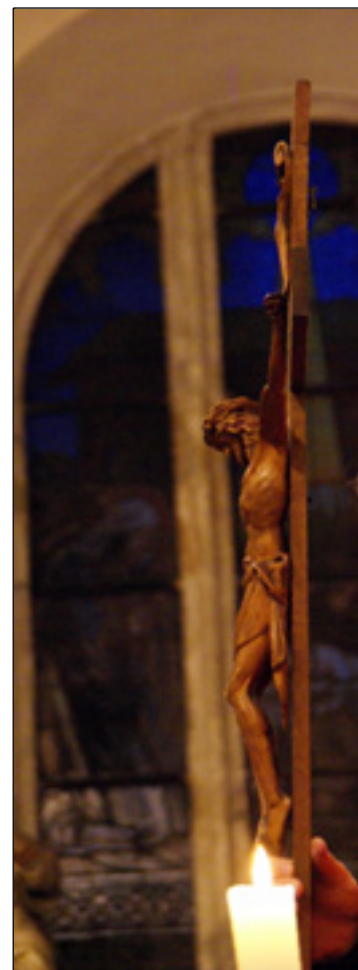
Velkopáteční obřady jsem letos poprvé prožila v Berouně. Odpolední shlédnutí filmu ve mně zanechalo silný pocit, že chci být s Ježíšem a trpět s ním, být mu na blízku. A tak jsem seděla v lavici, v plném kostele, a jen poslouchala. Zpívané evangelium bylo pro mě nové. Kázání pana vikáře Pecinovského o tom jak žijeme svůj život - další důvod k zamyšlení! Dále pokleknutí před Ježíšem na kříži a poděkování mu za jeho oběť, přitom nás doprovázel chrámový sbor, který zpíval jemně, lehce, krásně během celé bohoslužby. Patří mu veliký dík! Uvědomila jsem si, že jsem chtěla být dnes s Ježíšem, ale Ježíš je se mnou stále a byl s námi i zde.

Zítرا bude Bílá sobota, pak neděle - Boží hod velikonoční. Budu děkovat Pánu Bohu, že nám na důkaz své lásky poslal svého syna Ježíše, který nám ukázal, jak nás má rád všechny bez rozdílu. Jak sám Ježíš říká: **“Milujte nejen ty, co vás mají rádi, ale milujte také i ty, co vás rádi nemají! Jak jinak byste chtěli dostat odměnu?”**

Jak jsem dnes, na Velký pátek, prožívala s Ježíšem bolest, tak se budu v neděli radovat z jeho vzkříšení, z naděje, že po smrti mohu být vzkříšená i já. Jen musím Ježíše následovat a věřit v něj.

Na konec mého zamyšlení jen malá modlitba: Děkuji ti Bože Otče, děkuji ti Ježíši za tuto naději. Amen!

MzP

Lide můj... foto av

W našem nejstarším písemnictví *Kunhutina modlitba*

Vítaj, kráľu všemohúci,
ve všetkých miestech vševidúci,
všetkých kajúcich milujúci,
věčný život dávajúci,

Všeteho kvietie krašše ktvúci,
všetech svetlostí viece stvúci,
svým milým se zjevujúci,
je rozkošně kochajúci.

Vítaj, slavný stvořitel'u,
vítaj, milý spasitel'u,
vítaj, věrný náš přítel'u,
všie dobroty davatel'u.

Vítaj, v núzi těšitel'u,
všeteho hoře zbavitel'u,
vítaj, divný slavitel'u
i rozkošný krmitel'u! (...)

Těmito slovy začíná náročná duchovní skladba **Vítaj, kráľu všemohúci**, známá také jako **Kunhutina modlitba**. Pochází z doby kolem r. 1300 a v našem prostředí byla tehdy naprosto ojedinělá. Soutěžit s ní mohly pouze písně latinské, třeba proslulý hymnus **Tomáše Akvinského**

Lauda, Sion, Salvatorem (Chval, Sione, Spasitele). Je to báseň neobyčejně vyspělá po stránce ideové i jazykové. Básnický vyjadřuje článek víry o proměně hostie v Kristovo tělo při mši svaté – obrací se ke Kristu přítomnému v oltární svátosti. Takové téma bylo dosud vyhrazeno latině. Mohla vzniknout až po r. 1264 (stejně jako hymnus sv. Tomáše); je totiž zapsána v těsném sousedství latinského officia k svátku Božího těla a ten byl zaveden právě v tomto roce papežem Urbanem IV. Tento nejstarší zápis se dochoval v latinském breviáři, který patřil dceři Přemysla Otakara II. Kunhutě, abatyši svatojiřského kláštera, a asi je to přepis starší předlohy, jež se nedochovala. Svatojiřské skriptorium, kde byl breviář nepochybně napsán, je doloženo až do roku 1319.

Modlitba byla určena pro benediktinky kláštera sv. Jiří, jež byly často šlechtického původu, a proto je asi tak stylisticky i obsahově náročná. Máme za to, že se ji sestry modlily před svatým přijímáním, ale nevíme, zda byla určena k mluvenému přednesu, k žalmovému recitativu nebo k chorálnímu zpěvu, protože žádný notový záznam případné melodie tu zapsán nebyl.

Je dokladem vyspělé slovesné kultury, doslova hýří nahromaděním básnických figur a její autor musel mít teologické znalosti i neobvyklé nadání. Všechny básnické prostředky v modlitbě slouží jedinému cíli – vyzdvihnout mystérium eucharistie. Tím skladba patří k nejskvělejším projevům staročeské duchovní lyriky a jako taková se zdá kolem r. 1300 naprosto osamocená. Neobvyklá je i rozsahem – má celkem 152 veršů.

Modlitba má čtyřdílnou kompozici. Úvod tvoří apostrofa Krista, jenž sestupuje k věřícím a je přítomen mezi nimi. Po díkůvzdání za minulá i přítomná dobrodiní následuje vrcholná část, kde se rozvíjí téma eucharistie:

**Tu své divy ty zjevuješ,
když nás hříšných navštevuješ,
chléb v své tělo proměňuješ,
z vína svú krev učíňuješ.**

Poslední část tvoří prosby za odpuštění hříchů, dobrodiní, šťastnou smrt a věčnou blaženost v nebi...

**Proto prosím, Bože, tebe,
živý i rozkošný chlebe,
aby otvořě dnes nebe,
dal nám šcedré dary z sebe. (...)**

**V chlebněj tváři ty se skrýváš,
božskou světlost tvú pokrýváš,
cěle v oplatcě přebýváš,
cěle na nebi spočíváš. (...)**

**Rači s námi tehdy býti,
když jest duši těla zbýti,
a nás v hoře nevoditi,
li že v rozkoš provoditi. (...)**

Lidmila Fričová

Rodinka Štusákových

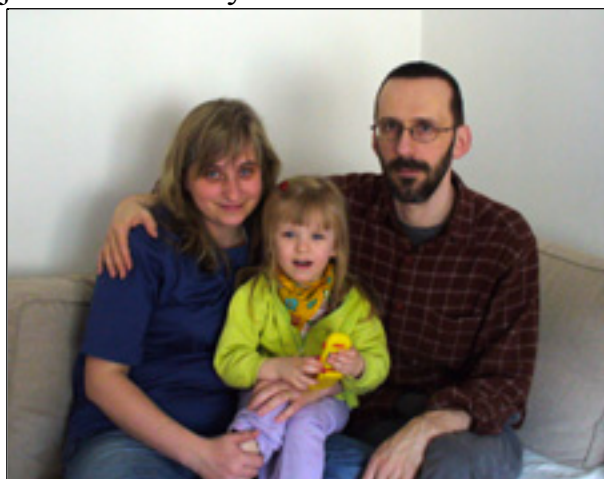
Odkud pocházíme?

Hanka: Narodila jsem se v Českých Budějovicích a své dětství a mládí jsem prožila v malém městečku nedaleko nich. Po maturitě jsem odešla studovat VŠ pedagogickou do Prahy, a pak už jsem zůstala v Praze pracovat jako logopedka.

Jindřich: Původem pocházím z České Třebové ve východních Čechách, kde jsem i vyrůstal, později jsem stejně jako Hanka odešel do Prahy. S Hankou jsme se krátce po svatbě přestěhovali do Berouna. V současné době pracuji ve Farní charitě Beroun jako vedoucí Azylového domu sv. Jakuba.

Jaké cesty nás svedly dohromady?

H: S Jindrou jsme se potkali v kostele sv. Josefa na Náměstí Republiky v Praze. Společně jsme se připravovali na přijetí svátostí, já na první sv. přijímání a Jindřich na křest. Spiritualita františkánů – kapucínů nám byla oběma blízká, a proto jsme ještě několik let docházeli do společenství. S Jindrou jsme několik let kamarádili, pak jsme spolu začali chodit a nakonec jsme přijali svátost manželství. V roce 2005 se nám narodila holčička Klárka. Když bylo Klárce půl roku, začala jsem toužit po kontaktu s maminkami ve farnosti. Slovo dalo slovo, a tak se nás pár maminek začalo setkávat na půdičce farní kaplanky. Osazenstvo maminek se během let měnilo, jak musely některé maminky začít chodit do práce a děti do školy. Dnes se nás schází kolem deseti. S dětmi se modlíme, zpíváme, hraje hry, divadlo a někdy i výtvarníčíme. Když zbude čas, snažíme se také vzájemně „duchovně vzdělávat“.

Hanka, Klárka a Jindřich foto rod. archív

Cesty k víře?

H: V dětství jsem byla pokřtěná, ale rodiče nás k víře příliš nevedli. Občas jsem sice u babičky chodila do kostela, ale moc mě to nebavilo. Po roce 1989 jsem se během studia seznámila s waldorfskou pedagogikou a začala jsem si klást otázky, zda přece jen „něco“ nad námi není. Mé hledání pokračovalo v evangelickém kostele u sv. Salvátora a nakonec jsem svou duchovní pouť zakončila v lavici katolického kostela. Trvalo ještě několik let, než jsem našla odvahu jet mezi věřící na jednu starou faru v Orlických Horách a tam už naplno začal můj příběh s Pánem a má cesta zpět do své církve. *-iz-*

Pozn. red.: *Setkávání maminek je ve středu od 9,00 hod. na půdičce farní klubovny v areálu fary v Berouně*

FARNÍ CHARITA BEROUN

Seydlovo nám. 24 Beroun 266 01 tel: 311 622 422

✿ Azylový dům není jen domeček z karet

Proč se vůbec zabývat azylovým domem? Dovolte mi několik myšlenek, které mě napadají, když uvažuji o tom, jak nás vlastně vnímá veřejnost.

U mnoha lidí, s kterými se setkávám, nalézám k azylovým zařízením pro lidi bez domova odmítavý přístup, ne-li odpor. Samozřejmě existuje sto a jeden důvodů proč jsou tato zařízení, jejich obyvatelé a někdy i personál nepopulární. Tím bych se zde ale nechtěla zabývat. Chtěla bych vám předložit k zamyšlení několik bodů, o kterých se domnívám, že jsou důležité pro vnímání této problematiky v Berouně.

1) Nikdo nepadá sám – lidé jsou spojeni bratrstvím.

Jsem zastánce názoru, že „peloton“ se nemůže progresivně posunout, pokud nepočká, až doběhnou i ti nejposlednější. A v tomto procesu by se měly v křesťansky smýšlejícím společenství

projevit hodnoty, které považují sama pro sebe za závazné: láska k bližnímu a péče o ty, kteří se z různých důvodů ocitli na okraji; tedy i tam, kde z nich úpadek těla i ducha dělá pro většinu z nás bytosti, jež nejsme schopni ani ochotni integrovat do vlastního života.

2) „Většinová“ společnost podporováním těchto zařízení chrání sama sebe. – Lidé ohrožení odsunem na okraj společnosti mají blíže ke kriminální činnosti než lidé sociálně stabilizovaní. Proto je pro jejich spoluobčany prospěšné napomáhat sociální stabilizaci lidí ohrožených společenským propadem.

3) *Forma pomoci, tzn. azylový dům, se osvědčila. – 40 – 50% klientů se posune „odnikud“ „někam“.* Například: najdou si práci, mohou si po získání dávek a vyřízení dokladů najít a zaplatit ubytovnu, někteří řeší svoje zdravotní problémy, které bývají často zanedbané, s pomocí sociálních pracovníků azylového domu aLDN...

4) *Co se podařilo: probíhají kluby, právní a psychologické poradny, aktivizační činnost.*

Podařilo se též navázat spolupráci se sociální pracovníci v Léčebně dlouhodobě nemocných v Berouně. Existuje nyní reálná možnost, že jednotlivé případy lidí, kteří jsou často klienty obou zařízení, budeme nadále posuzovat ve spolupráci. Cílem má být co nejlepší řešení pro klienta.

5) *V souladu s posledními návrhy v komunitním plánování chceme pracovat i na pomoci mladým lidem ocitajícím se na ulici, kteří jsou často drogově závislí.*

Chtěli bychom navázat spolupráci s K centrem v Příbrami a s komunitou Magdaléna v Mníšku pod Brdy, která je určena drogově závislým. Je potřeba si uvědomit, že klientela azylových domů se v současné době mění. Většinu klientů stále ještě tvoří starší lidé, jejichž častým problémem je alkoholová závislost, v poslední době však roste počet mladých lidí v sociálním propadu, jejichž problémem je závislost na jiné látce než alkoholu. Je samozřejmé, že azylový dům pro tyto lidi není univerzálním záchranným řešením. Největší význam při práci s mladými lidmi musí mít prevence. Ale těžko si budeme zastírat, že takoví lidé v Berouně existují. Většinou pro ně není dostupná jiná možnost než záchyt vazylovém domě.

6) *Není důležitá jen praktická pomoc při řešení existenčních problémů. (Doklady, práce, bydlení, zdraví...)* Pro tyto lidi bývá často zásadním bodem obratu láskyplné přijetí, atmosféra v komunitě, dobrý příklad, který mohou vidět v někom jiném, otevření nových možností, na které sami dříve kvůli svým omezením různého druhu nedosáhli. Snažíme se v azylovém domě vytvořit atmosféru důvěry a spolupráce mezi všemi lidmi, kteří se v něm a okolo něj pohybují.

Řekla bych, že se nám v poslední době daří si spolu s našimi klienty uvědomovat, jak důležitá je solidarita a ostatní hodnoty, bez kterých by byl lidský život těžký a zoufalý.

Pokud jste dočetli až sem, děkuji vám za vaši laskavou pozornost.

Mgr. Petra Müllerová

sociální pracovníce Azylového domu sv. Jakuba

Muž, který sázel stromy

Ten příběh jsem poprvé slyšela před mnoha lety. Tedy – slyšela a viděla; jako animovaný film. Byl to film krásný, impresionisticky laděný, s jemnými barevnými odstíny a málo zřetelnými, jakoby rozechvělými obrysy. Jmenoval se **Muž, který sázel stromy**. Svědectví o tom podivuhodném muži vydal **Jean Giono**, který se s ním setkal ve svém mládí v r. 1913: „**Před nějakými čtyřiceti lety jsem konal dlouhou pěší cestu po kopcích turistům úplně neznámých, v tom starobylém alpském okrsku, který se prostírá až do Provence. V čase, kdy jsem podnikl svůj dlouhý výlet touto pustinou, to byly holé a jednotvárné suchopáry ve výšce dvanácti až třinácti set metrů.**

Nerostlo tam nic než plané levandule. Tábořil jsem v sousedství rozvalin opuštěné vesnice. Vodu jsem neměl už od minulého dne a potřeboval jsem na nějakou přijít.“

Pak se poutník setkal se zvláštním člověkem. Byl to pastýř, žil na samotě v horách, měl stádo ovcí a vodu čerpal z velice hlubokého pramene ve skalní puklině. Jmenoval se **Elzéard Bouffier**. Kdysi měl hospodářství v nížině a prožil tam svůj život až asi do padesáti let. Přišel o jediného syna, pak i o ženu. Opustil úrodný kraj a odebral se do této pustiny. Usoudil, že hory chřadnou pro nedostatek stromů. A potom se Jean Giono seznámil s podivuhodným rozhodnutím tohoto muže. *„Pastýř přinesl sáček a vysypal na stůl hromádku žaludů. Jeden po druhém je začal s velkou péčí prohlížet a oddělovat špatné od zdravých. Když pak měl před sebou sto bezvadných žaludů, nechal toho a šli jsme spát.“* Nazítří vyvedl svoje stádo a vzal je na pastvinu, místo hole si vzal s sebou železnou tyč. *„Když došel na místo, které si předem vybral, zarazil železnou tyč do země. Tím mu vznikl otvor, do kterého pouštěl po jednom žaludu, a otvor zas utěsnil. Sázel duby.“* Nevěděl, komu patří pozemky kolem, nezáleželo mu na tom znát majitele, zato každý den zasadil svou stovku žaludů. *„Už tři roky sází v téhle pustině stromy. Žaludů vysázel sto tisíc. Ze sta tisíc jich dvacet tisíc vzešlo. Počítal s tím, že z těch dvaceti tisíc ještě o deset tisíc přijde vinou hlodavců a všeho toho, co ze záměrů Prozřetelnosti se nedá předvídat. Zbývá tedy deset tisíc dubů, které povstanou na místě, kde dřív nebylo nic.“* Pocestný mu řekl, že za třicet let bude těch deset tisíc dubů skvostných. Pastýř odpověděl, že dopřeje-li mu Bůh života, za těch třicet let jich zasází tolik, že těch deset tisíc bude jen kapkou v moři.

Rok nato ve čtrnáctém vypukla válka a vypravěč v ní na pět let uvízl. Po válce se znovu vydal do těch pustých končin. A hle – nebyly už pusté, těch deset tisíc dubů pokrývalo hory jako koberec. Ovčák se o válku vůbec nestaral, sázel dál a nedal se vyrušit. Dokonce už pěstoval i sazenice jiných druhů stromů. *„Dubům z roku 1910 bylo deset let a byly vyšší než já i on. Pohled na ně byl udivující. Opravdu jsem nenacházel slov a vzhledem k tomu, že on nemluvil, strávili jsme celý den mlčky a procházeli se jeho lesem. Na nejširších místech dosahoval jedenácti kilometrů. Když si uvědomíme, že všechno to bylo dílem rukou a ducha toho muže, bylo jasné, že by lidé mohli být stejně jako Bůh činní v jiných oblastech než v pustošení. Elzéard Bouffier šel za svými představami a důkazem toho byly buky, které mi sahaly až po ramena a táhly se do nedohledna. Ukázal mi obdivuhodné březové hájky, kterým bylo pět let, tedy z roku 1915, kdy jsem bojoval u Verdunu.“* Pastýř se téměř zbavil ovcí, protože mohly škodit jeho výsadbám.

Ted' to hodně zkrátím – do kraje se vrátila voda, tekla řečišti potoků, naplnily se studny, objevily se jívy, vrby, louky, zahrady, květiny... Do kraje se postupně vraceli lidé. V roce 1933, tedy po více než dvaceti letech, se dostavila jakási inspekce přezkoumat vznik „přirozeného“ lesa... V té době chodil pastýř sázet duby dvacet kilometrů daleko od svého domku a o komisi nevěděl, stejně jako komise nevěděla o něm. Les byl ohrožen za další války, protože se jezdilo na dřevoplyn, ale naštěstí se ukázal pro těžbu nepřístupný. *„Když pomyslím, že stačil jeden jediný muž, aby vydobyl z pouště tuto zemi kananejskou, pak mám za to, že postavení člověka je přese všecko čímsi podivuhodným. Ale když pomyslím, kolik bylo třeba vytrvalosti a ušlechtilého úsilí, pociťuji hlubokou úctu k tomu starému venkovanu bez jakéhokoli vzdělání, který dokázal úspěšně dokončit dílo, hodné díla Božího.“*

Tady by mohl náš příběh z Francie končit. Jenže nekončí. A není už jen z Francie. Je i náš. Souvisí s válkou – druhou světovou. Okolnosti jsou jiné – a přece se obě vyprávění něčím podobají. Začneme tedy podobně:

Tenhle příběh jsem poprvé slyšela před mnoha lety a znám ho jen z ústní tradice. Ale pamětníci, kteří mi ho vyprávěli, se shodují – mohl by se jmenovat stejně. Muž, který sázel stromy. Poprvé jsem ho slyšela nejspíš tehdy, když jsme jako skautky šlapaly na tajné místo skládat skautský slib. Kdykoli se podívám z okna přes Beroun, vidím před sebou jako na dlani krásné lesnaté pásmo na

Damilu, zvláště na jaře zelené a svěží díky modřínům. Ten les se tam zdá tak samozřejmý! A přece býval Damil dřív vrch „nesličný a pustý“, holý, beze stromů, něco jako pastvina, draha, nanejvýš nějaké trní a hloží... Tak vypadal až do války. Po Mnichovu se přistěhoval do Berouna odněkud ze Sudet (prý z Krušných hor, snad od Karlových Varů) lesník **František Zalabák**. Potřeboval práci, potreboval zaměstnat i další lidi. A tak se zrodila myšlenka zalesnit Damil, bezútěšný, pustý a nesličný. František asi musel získat podporu úřadů. Musel také sehnat kvalitní sadbu; bývalý lesmistr si ovšem poradil. Měl na starosti lesní školku v Brdatkách, zaměstnával tam dělnice a všechny sazenice pocházely odtud. Na dřevinách se nešetřilo! Samá kanadská jedle, modříny, samé ušlechtilé jehličnany. Všichni prorokovali, že stromky uschnou, že se tam nic neuchytí. S kolika odmítavými názory se asi musel potýkat, kolik lidí se asi smálo jeho úsilí... Na Damilu se zalesňovalo několik let v době okupace, pracovali tam prý i totálně nasazení.

Tady by mohl náš příběh opravdu končit. Ale nekončí. Novela *Muž, který sázel stromy* je napsána velmi prostě, a asi právě proto je velmi působivá. Vyšla r. 1953, byla brzy přeložena do třinácti jazyků, lidé chtěli na vlastní oči spatřit ten les ve Vergonu... Autor na konci dodává, že Elzeard Bouffier zemřel r. 1947 v bannonském hospici. Neměla jsem ani stín podezření, prostě jsem to „spolkla i s navijákem“. Až jsem nedávno na internetu našla zajímavý francouzský článek. Jean Giono napsal v r. 1957 dopis, v němž uvádí, že jeho Elzeard je postava smyšlená, fiktivní, imaginární a že je to plod jeho fantazie. Autor prý chtěl probudit zájem o stromy, lesy, péči o ně... V beletrii se zkrátka může „krásně lhát“! To náš František Zalabák *skutečně* žil a *skutečně* ho napadlo sázet stromy tam, kde nikdy nebyly!

Damil už není nesličný a pustý, roste na něm krásný hustý les, jehož stromy mají dnes téměř sedmdesát let. Když jedeme z Berouna na Tetín, tyčí se majestátně po naší pravici a vlídně nás zdraví svou zelení. Většina lidí ani netuší, že tam nebývalo zhola nic...

(P.S.: Knižka *Muž, který sázel stromy* rozhodně stojí za přečtení; o tom svědčí její dva různé překlady do češtiny i různá vydání, jedno např. v nakladatelství Vyšehrad!)

L. Fričová

Zápis do Katolické mateřské školy

Koncem tohoto měsíce 24. a 25. dubna se uskuteční v naší mateřské školce zápis dětí na školní rok 2008 – 2009. Dovolte mi proto, abych vás informovala, jakým způsobem u nás probíhá.

Během zápisu si děti s rodiči prohlédnou prostory školky, rodiče se budou moci zeptat na vše, co je v souvislosti s činností předškolního zařízení zajímavé. Letos odchází do 1. třídy základní školy 9 předškoláčků, na jejichž místa můžeme přijmout nové děti. Pokud k zápisu přijde více dětí, proběhne výběrové řízení podle kritérií, s nimiž jsou rodiče při zápisu seznamováni. Zohledněn je zájem rodičů o křesťansky orientovanou výchovu, celková rodinná situace, zaměstnání obou rodičů, skutečnost, že dítě za rok nastupuje do 1. třídy, že má ve školce již sourozence apod. V letošním roce oproti letům předchozím je navíc zřejmé, že budeme nuceni přihlížet k dalšímu pro školku podstatnému kritériu – k požadované délce pobytu dítěte ve školce.

Dosud jsme se snažili vyjít vstříc jak rodičům, kteří přihlásili své dítě k celodenní docházce, tak i těm, kteří si přáli, aby jejich potomek navštěvoval školku jen 4 hodiny denně. Víme, že pro dítě i rodinu je často výhodné, pokud služeb školky využívají jen dopoledne. Ti nejmenší se v novém prostředí pozvolna sžívají s kolektivem, odpoledne si ještě dost užijí s maminkou a rodiče navíc mohou pobírat rodičovský příspěvek, který pro ně není zanedbatelný. Mateřské škole ale tato čtyřhodinová docházka přináší jeden velký problém – snížený přísun peněz. Na každé dítě, které je

zapsané pouze na 4 hodiny denně, obdrží školka pouze polovinu finanční dotace, konkrétně v letošním roce téměř o 17 tisíc korun méně než na dítě, které je přihlášeno „na celý den“.

Církevní školy v naší zemi jsou financovány přímo z MŠMT, a to normativně podle počtu žáků. Normativní financování provozu tak malé instituce, jakou je jednotřídní školka, je vždy problematické. Z prostředků pro jednu třídu je třeba hradit veškerý provoz, energie, nákup vybavení, hraček a pomůcek, mzdy, opravy, revize, pojištění... V uplynulých letech byly individuální potřeby škol řešeny na MŠMT při dohodovacích řízeních nebo byla specifika jednotlivých typů škol zohledněna kompenzačními příplatky, např. také příplatkem pro malé školy. Po organizačních změnách na ministerstvu došlo i k změně přístupu k financování církevních škol a s těmito možnostmi již počítat nemůžeme. Školka si proto z finančních důvodů nebude moci dovolit přijímat „čtyřhodinové děti“, byť by to pro mnohé rodiče bylo nejvhodnější řešení.

Jsmo si vědomi toho, že přijetí či nepřijetí dítěte do konkrétní rodiči zvolené školky je pro mladou rodinu v její určité životní etapě dosti významnou událostí. I proto bychom měli rádi vždy otevřené dveře pro každého, kdo k nám zavítá. **O to více je nám líto, že omezené kapacitní možnosti školky a nyní i způsob jejího financování mohou být důvodem, že se nám pokaždé všechny zájemce uspokojit nepodaří. Věříme ale, že rodiče pochopí okolnosti, které nás k takovým nepopulárním rozhodnutím nutí.**

Za kolektiv školky Jana Stielová

NABÍDKA:

♦ Nabízíme audio a videozáznamy z těchto farních akcí:

CD a DVD První svaté přijímání roku 2006 a 2004; koncerty: CD - Hudba pro žestě a varhany - Vladimír Roubal, CD - Gregoriánský chorál - Svatojakubská schola kantorum - Staročeské roráty. Dále dvojalbum DVD z žehnání varhan u sv. Jakuba 2004 a CD - Vánoční mše 2006 - Lukáš Petřvalský. Vše po 100 Kč,- objednávky se jménem a kontaktem možno vhodit do schránky *Dotazy a články* pro zpravodaj v kostele v Berouně, popřípadě elektronickou poštou na dprusa@c-box.cz. Výtěžek bude využit ve prospěch farnosti. Přípravuje se i program bňského adventu; **Vánoce 2007 jsou již k objednání.** *D. Průša*

♦ Daruji do dobré péče psa plemene welsh corgi (viz foto), pravidelné vakcinace, naprosto zdravý, společenský a vhodný k dětem i na hlídání, v případě blízkého okolí Rudné podle dohody i občasné venčení a příspěvek na stravu - granule. *E-mail: kugik@seznam.cz, tel.: 724 942 389.*

Kugik stále hledá nové bydlení **foto autor**

♦ HLEDÁME PRŮVODCE

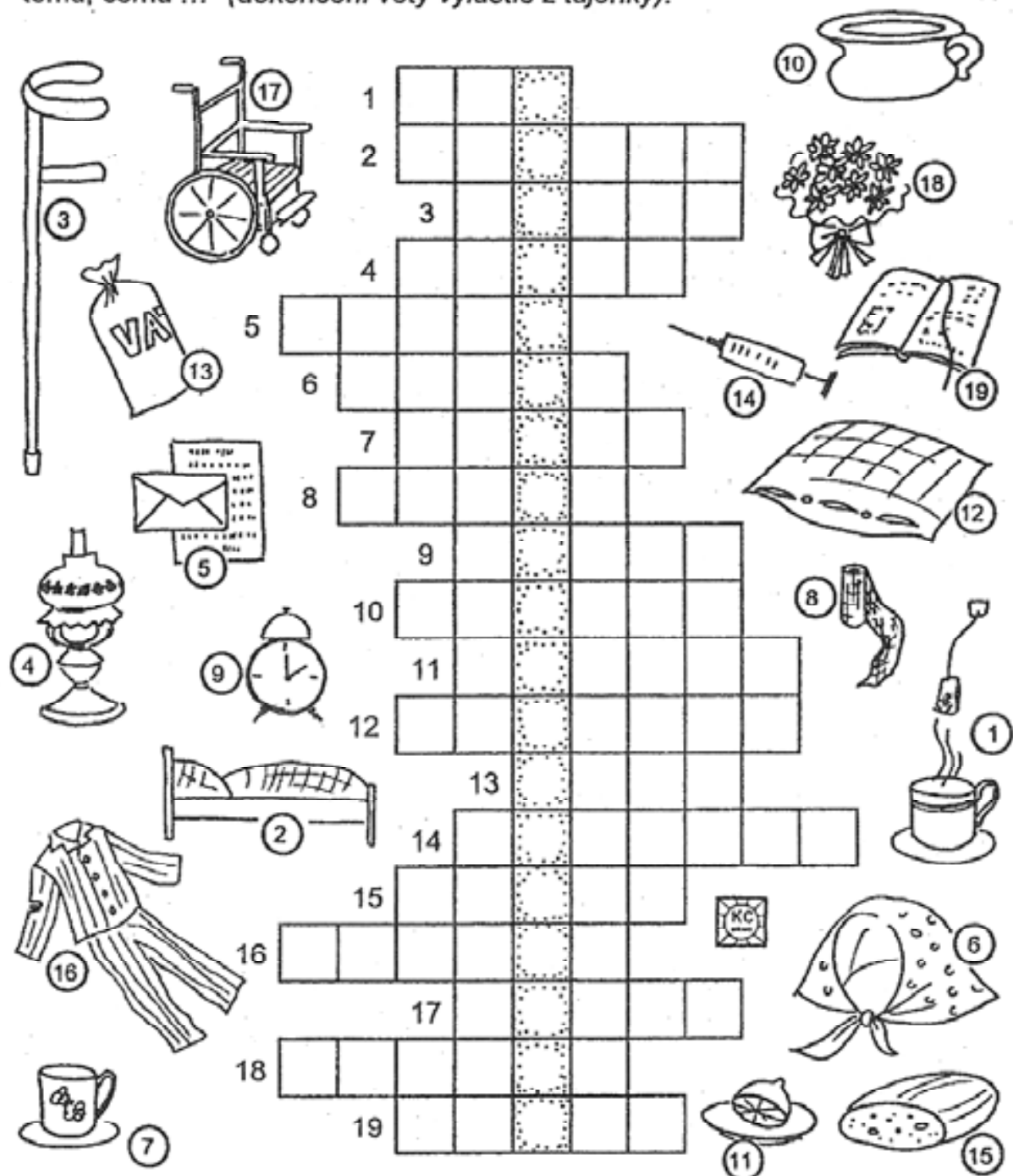
Pro poutní místo na Tetíně hledáme průvodce se vztahem k tetínské duchovní tradici. Služba je honorovaná a zajišťuje se v období od počátku března do konce října. O prázdninách se provází každý den kromě pondělí, v ostatních měsících pouze o víkendech. Pokud máte zájem o podrobnosti, neváhejte zavolat na mobil. telefonní číslo: 721 120 926 nebo pevnou linku: 313 129 439 po 20. hodině.

"DOSPĚLÝ, PŘESKOČ!"

NEMOC

Nemoc může člověka zaskočit, zvláště, když je vážná. Bůh ale nikdy nikoho neopouští. Každý vážně nemocný nebo starý člověk může přijmout pomazání nemocných. Je to svátost, která dává posilu, útěchu, pokoj, odvahu, odpuštění hříchů, a někdy i uzdravení těla. Ten, kdo se k nemoci postaví správně, může nakonec říct to, co řekl J. W. Goethe: „Nikdy v životě bych se nenaučil tomu, čemu ...“ (dokončení věty vyluštíš z tajenky).

MODLITBA MĚSÍCE: Říká se, že český člověk si vždycky dokáže najít důvod něco slavit. Přitom se touto oslavou zpravidla míní možnost dobře se najíst a v lepším případě i něco dobrého popít. A tak slavíme jmeniny, narozeniny, vyhraný hokejový či fotbalový zápas, pátek třináctého nebo i to, že k tomu zrovna žádný důvod nemáme...

Velikonoční doba, kterou prožíváme, nám nabízí poděkůd jiný důvod k oslavě: “Pán Ježíš vstal z mrtvých!” Už slyším, jak někteří namítnou: “Však to už jsme oslavili na Hod Boží, vždyť teď už je po svátcích!” Prožívání Velikonoc ale není jen chvilkovým zbožným záchvěvem duše, nýbrž ponořením se do tajemství naší spásy, do tajemství, které mohu prožívat, a tedy i slavit, každý den. Samozřejmě toto platí za předpokladu, že událost Velikonoc není pro mne jen událostí před 2000 lety, ale něčím, co se neustále odehrává i v mém životě, v mém srdci, kdy Boží láska vítězí nad mým sobectvím, mým hříchem a nabídkami ducha tohoto světa, či přímo ducha Zla. -jp-

SPOLEČNÝ ÚMYSL MODLITEB NA DUBEN:

••• *“Za dar vzkříšení všeho, co v nás i mezi námi dobrého zemřelo...”* •••

FARNÍ KRONIKA

Velmi se omlouváme, pokud jste marně hledali v těchto rubrikách jméno někoho, koho máte rádi. Uveřejňujeme ty zprávy, o kterých nám řeknete vy. Pokud tedy víte o nějaké události v životě farnosti, prosíme, dejte nám vědět!

NAROZENÍ: Již po uzavěrce minulého zpravodaje jsme zaznamenali tato únorová narození - do farnosti ve Svatém Janu pod Skalou přibyl malý Josef Pletánek; do Zdic gratulujeme manželům Macháčkovým k dcerce Anežce! *At' vám děti rostou ku spokojenosti v radosti a pokoji!*

KŘTINY: V březnu v naší farnosti byli pokřtěni Marek Vojtěch Koubek a Oliver Kislík v Berouně a paní Lucie Kateřina Fryková ve Svatém Janu pod Skalou.

POHŘBY: V březnu jsme ve farnosti do rukou Božího milosrdenství světili pana Václava Petruše, pana Zdeňka Plocka a paní Bertu Vohradskou.

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnost Beroun a filiální kostely Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počáply, Nižbor, Vráž, Hýskov, Strádonice, Hudlice a Chýňava. Redakce: P. Josef Pecinovský, Jaroslav Vacík, Lidmila Fričová, Ivana Vašků, Ivana Průšová, Alena T. Margraffová, Lucie Lukavská, Irena Zálešáková. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky “Dotazy a příspěvky” v kostele či do schránky “BKZ” ve vestibulu fary. Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: www.beroun.farnost.cz

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč

č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, **e-mail: red.tym@seznam.cz**